

[16th August 1956]

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
(AMENDMENT) BILL, 1956.

10-30 a.m. MR. SPEAKER: The next item is the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, to-day many Bills come up for consideration. One is the Bill referred to just now and the other is the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill. It has been the practice to supply hon. Members with the amendments as well as the original sections for which those amendments are suggested. It is with regard to only one Bill such a procedure has been followed. If hon. Members want to table any useful amendment, it can be done only when both of them are supplied at least one day before a particular Bill comes up for consideration or one day before the amendments are to be tabled. Generally that rule may be followed and I request the Hon. the Leader of the House to assure the House that at least in future this will be done.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to introduce the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, the Government have been considering the question of land reforms for some time and we have found that the problem is bristling with difficulties. What we considered a solution created other problems and sometimes more difficult problems. That is why in spite of the anxiety of the Government to take final decisions about this question of land reforms, it has not been possible for them to take final decisions with regard to the various problems involved in it. Then, after considering the entire matter, we came to the conclusion that instead of tackling this question in its entirety, it may be advantageous to take up each problem by itself, deal with that problem and legislate for it. That is why we thought that pending the important question of ceiling on land ownership, ceiling on personal cultivation and various other allied matters, it was necessary to prevent large scale eviction of tenants and for that purpose we passed the Act, the Madras Cultivating Tenants' Protection Act of 1955, preventing the eviction of tenants for a period of one year. But within this period we have been able to finalize only the Fair Rent Bill regulating the payment of rent as between the landlords and tenants. That Bill had been referred to a Joint Select Committee and that Committee has submitted its report. In this connexion, I have already given the assurance that the Bill would be taken up during the September sitting of this House. But with regard to the eviction of tenants, for which legislation had been enacted for only one year, the question has to

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

be considered again. Pending the consideration and decisions on the general land reforms with regard to ownership and personal cultivation, we have to continue the protection given to the tenants for sometime more. That is why the amending Bill has been brought forward extending the non-eviction period for two more years. That is the sum and substance of the Bill.

Sir, certain provisions in this enactment have been the subject-matter of judicial proceedings and in the working of this Act, we have noticed certain difficulties. We have taken this occasion to rectify those difficulties.

One another matter is that with regard to the eviction of tenants in the South Kanara district, we have passed a measure earlier than the Madras Cultivating Tenants' Protection Act of 1955 and we have been extending the provisions of that Act from year to year. Now, representations have been received from the hon. Members representing the South Kanara district and the people of the South Kanara district that instead of having a special and specific measure for South Kanara, it would be more advantageous to have the Madras Cultivating Tenants' Protection Act extended to South Kanara district also. That is why, it is intended to extend the provisions of this enactment to all areas in the State except to those areas to which the Malabar Tenancy Act applies. That is one of the important aspects of the Bill.

Sir, in considering this Bill I have been exercised over the problem of small ryots who might have unwittingly leased out their lands to tenants. We passed an almost blanket measure in 1955 because we thought that the state of affairs would continue for only one year. Therefore, we did not want to consider the question of persons who were likely to be very adversely affected by this prevention of eviction. But now that we are extending this enactment by another two years, I think that it is necessary for this House to devote some attention to the problem of the small ryots who have leased out their lands and who have been prevented from resuming their lands for their own personal cultivation. As far as the big landlords are concerned, we need not worry about them because they have got extensive lands. Even if it is a question of all their lands being cultivated by tenants, I am sure that they would not be affected to the extent which would make their living a great hardship because they would be getting the lease amount even though it may be at the reduced rate of 40 per cent in respect of "nanja" lands and a further reduced rate of rent in respect of other lands. So, I think, we will have to make some provision with regard to the small ryots and with that intention I have just circulated an official amendment which, I am sure, hon. Members would go through carefully. But I am sorry that I could not consider this aspect of the matter earlier and make this amendment a part of the Bill itself. As I did not also circulate this amendment at an earlier stage, I have to apologise to the House for this omission. But simply because, I omitted to do a certain thing, it does not take away the merits

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956]

of the case altogether, particularly when it concerns the difficulties of the poorer sections of the land-owning class. Therefore, I would appeal to the House that they should not be carried away by the shortness of time which I have given them to consider this amendment but they should go into the merits of the question fully. If necessary, I am prepared to consider any suggestion with regard to the amendment I have proposed. There is also another suggestion which I am bound to place before this House. Instead of rushing through this important amendment even now, if the hon. Members should think that this should be considered by a Select Committee, as far as I am concerned, I am having an open mind in respect of that matter. In that case, during the September sitting of the House all the three Bills relating to the land reforms can be considered together and I am entirely in the hands of hon. Members of this House. But I am bound to state that the problem of tackling this matter is a real one and the difficulties also are real. We cannot ignore small landowners by saying that we have to give protection to the tenants only. After all we want to give protection to the tenants because they are economically backward when compared to other people. But there are landowning people also who are more backward than even some of the tenants. Therefore, we cannot ignore the problem saying that they are all landlords. It is not as if landowning is a crime. Whoever is unfavourably situated, whoever belongs to the poor strata of society, if that poor strata of society is put to difficulties because they own small pieces of land and have no other avocations, we cannot ignore the problem saying that they belong to the landowning class and that therefore they are bound to suffer. As between a small ryot and a small tenant, I will prefer the small ryot because he has earned the land perhaps by the sweat of his brow. Simply because he happens to own a small piece of land he should not be penalized. Therefore, I think, Sir, this problem will have to be examined in all its aspects and if hon. Members are satisfied with the amendment I have proposed in that connexion we shall go through the Bill. But if the Bill should be further scrutinized I am prepared to have the Bill referred to a Select Committee. In that connexion, I have also to caution the hon. Members that once the Bill goes to the Select Committee further pressure is likely to be brought for creating further exemptions. Of course, we can face that pressure and do what is just. After hearing the views expressed by hon. Members, we can finally decide whether we should go through the Bill with the amendment as suggested by me or whether we should refer the Bill to a Select Committee.

10-40 a m.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be referred to a Select Committee.”

16th August 1956]

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be referred to a Select Committee.”

Now the main motion and the amendment moved thereto are before the House for discussion.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் இப்போது மிகவும் அவசியமாக அதிவிட்டது. முதலாவதாக, சென்ற வருடம் நாம் கொண்டுவந்த சட்டம் இந்த வருடம் செப்டம்பர் 26-ந்தேதியோடு காலாவதியாகிவிடுகிறது. ஆகவே, காலாவதியானவுடனே, குத்தகைக்கோ அல்லது வாரத்திற்கோ எடுத்து உழக்கூடிய விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மறுபடியும் கைவிடப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பாதுகாப்புகளை இன்னும் சிறிது காலத்திற்காவது நீடிக்கும்படியான திருத்தம் இது. அதாவது இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நீடிக்கும்படியான திருத்தம். அந்த வகையில், இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்காவது இந்த பாதுகாப்புகள் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகவாவது இந்தத் திருத்தம் நிச்சயம் வரவேற்கத்தக்கது. அதுமே கூட, சென்ற ஒரு வருட காலத்தில் இந்த சட்டம் அமுலில் இருந்த காலத்தில், இதை அமுலாக்குவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சிக்கல்களை ஓரளவு போக்குவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறது இந்தத் திருத்தம். உதாரணமாகச் சொன்னால், இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கும்படியான அசல் சட்டத்தில், அந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னதாக, அதாவது 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதியன்று யார் கையில்வது நிலமிருந்து, சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகு நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அந்த மாதிரி வெளியேற்றுவது தவறு என்று அந்தச் சட்டம் கூறிய போதிலும் கூட, வெளியேற்றப்பட்டவரின் மீண்டும் நிலத்தில் உட்காரவைக்க ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு அசல் சட்டத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டவில்லை. ஆகவே, ஒரு தவறான காரியத்தை மிராசதார் செய்துவிட்டாலும் கூட, அதற்குப் பிரகாரம் தேட வழியில்லை அந்தச் சட்டப் பிரகாரம். சிலில் கோர்ட்டுக்கு போய் Declaration Suit போடலாம். அப்படி Suit போட்டு, Declaration வாங்கி, possession என்னையில் இருக்கவேண்டுமென்று நிலத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கு எவ்வளவு நாள் ஆகுமோ, அது வேறு சமாளரம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், இந்த அசல் சட்டம் அமுலில் உள்ள காலத்தில், சட்டத்தை மீறி யார்வது நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டால், அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ, அல்லது இப்போது நம் முன்னிருக்கும் திருத்த மசோதா அமுலாகும் தேதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ, ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியிடம் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்று இந்த திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது விஷயம்.

சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்காட்டிலும், மிராசதாரர்களுக்கு, நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு சட்ட நுணுக்கங்கள் எல்லாம் அதிகமாக தெரியும். எவ்வளவு நன்றாக சட்டம் இயற்றப்பட்டாலும் கூட, அதிலும் வியாக்கியானங்களில் வழி கண்டு பிடித்து கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு வழி தெரியும் அவர்களுக்கு. ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தில், இந்த மாதிரி நிலத்தகராறு விவகாரங்கள் எல்லாம் R.D.O. முன்பு தான் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று போடப்பட்டிருந்தும் கூட, அதையும் மீறி, சட்ட நுணுக்கங்கள் மூலமாக சிலில் கோர்ட்டில் Junction Suit போடுகிறார்கள் மிராசதாரர்கள். இந்த மாதிரி பல கேஸ்கள் போடப்பட்டு, டைசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்த மாதிரி சிலில் கோர்ட்டில் நிலம் யார் கையில் இருக்க வேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக வழக்கு போடப்பட்டால், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு இருக்கும்படியான விவசாயி “ நான் இதில் சாகுபடி

10 42
a.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[16th August 1956]

செய்யக்கூடிய விவசாயி” என்று Declaration கொடுத்தால், உடனடியாக வழக்கு சிலில் கோர்ட்டிலிருந்து R. D. O. கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்க தக்க விஷயம்.

இந்த மூன்று அம்சங்களிலும் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கும்படியான சட்டத்தை மாற்றியிருப்பதை வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் இன்னும் சில சிக்கல்கள் இன்றைக்கு இருந்து வருவதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுக்காவிலும், இன்னும் ஒரு தாலுக்காவிலும் பயிர் என்று ஒரு வசையான வார முறை அமுலில் இருந்து வருகிறது. இந்த முறைப்படி விதை நிலச்சுவாந்தார்கள் கொடுப்பார்கள். சாகுபடி செலவுத் தொகையில் பாதி கொடுப்பார்கள். கடைசியில் விளைச்சலில் ஏழில் மூன்று பங்கு விவசாயிக்குச் சேர்ந்தது என்று அந்தக் கணக்கில் இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் உள்ள R. D. O.-க்களும், ஜில்லா கலெக்டரும் இந்த “பயிர்” முறையை வார முறையாக்கக்கொள்ள முடியாது, கூலி கொடுக்கும் முறையாகத்தான் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கிடைப்பது என்று ஸ்தலிங் கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த உத்தரவிற்கு மேல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போக வழியில்லை. போக நாம் வழி வைக்கவில்லை.

10-48
a.m.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தமாதிரி சிக்கல்கள் இருப்பது சர்க்காராடையே கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி சிக்கல்களெல்லாம் இருக்கிற Definition Clause இன்னும் சீர்திருத்தப்பட்டு, தெளிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

கடைசியாக, இந்தச் சீக்ஸ் எடுத்தாலும் கூட, மேலும் சில சிக்கல்கள் வந்து சேருகின்றன. நிலச்சுவாந்தார்கள் செல்வாக்கில் Cr.P.C. இருக்கிறது. Revenue Divisional Officers, Sub-divisional Magistrates, First-class Magistrates, Second-class Magistrate இவர்கள் 144-வது செக்ஷன் பிரகாரம் தடை உத்தரவு போடுகிறார்கள். இப்போது விவசாயிகள், இந்த நிலத்தில் போய் உழுதால், தகராறு ஏற்படும் என்று சொல்லி, 144 சாதாரண செய்யப்படுகிறது. எப்போழுது? உழுத பிறகு, விதை விதைத்த பிறகு, நாத்து நடக்கூடிய காலத்தில், 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டு, பல இடங்களில் அமுல் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதே மாதிரி 145-வது section, Cr.P.C. உதையும் இன்று அமுல் படுத்தியுள்ளனர். வேடிக்கை என்னவென்றால், 145-வது section பிரகாரம் Subdivisional Magistrate-க்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது? இந்த விவசாயிகள், அவர் முன்பு “நாங்கள் தான் அந்த நிலத்தில் உழுகிறோம், எங்களுக்குத்தான் உழும் பாத் தியதை இருக்கிறது” என்று ருசுப்படுத்த வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த அளவில், சில போலீஸ் அதிகாரிகள், summons serve செய்து, அந்த விவசாயிகள், ருசுப்படுத்த முடியாத நிலையில், உள்ளே நுழையக்கூடாது என்று சொல்லி, 4 போலீஸ்காரர்களை அனுப்புகிறார்கள், Criminal Procedure Code ஏதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது? இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக சட்டம் இயற்றப்படுகிறது என்கிறோம், சட்டத்தை இயற்றிவிட்டு, 144, 145 sections-ஐ Cr.P.C.-யில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

Cr.P.C.-ஐத் திருத்தவேண்டுமானால், Pre-identin assent எல்லாம் வாங்கவேண்டும். இருந்தாலும் சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு காரியம் செய்யமுடியும். இந்த மாதிரி, நிலத்தகராறுகளில், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நோக்கம் தான், பிரதான நோக்கமாக இருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தோடு, நாம் பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய காலத்தில், “நீங்கள் 144 உத்தரவு போடவேண்டும் என்று மாக்ஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு வண்ணப்பம் போடாதீர்கள், அந்த மாதிரி 144, 145 sections-ஐ உபயோகிக்கும் முறையைத் தடுக்க வேண்டும்” என்று போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் சுற்றறிக்கை விடுப்பார்களானால், நிச்சயமாக, இது பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் என்பதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 144 கேட்கக் கூடியவர்கள் நிலச்சுவாந்தார்களேயொழிய (tenants) விவசாயிகள் “எனக்கு 144 உத்தரவு கொடு”

16th August 1956] [Sri P. Ramamurthi]

என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. சாதாரண விவசாயிகள், 5, 6 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். நூறு, 150 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கேட்கலாமே தவிர, சாதாரண சின்ன சாகுபடியாளர்கள் 144, 145 உத்திரவு கேட்கிறதான நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, திடீரென்று, இந்த amendment வந்திருக்கிறது. இதில், நான் சில விஷயங்களை முக்கியமாக எடுத்துக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு, வேறு எந்த விதமான தொழிலும் இல்லாமல் சிலர் இருந்தால், உதாரணமாக ஏதாவது வேலையில் இருந்தவர்கள், வேலை போய்விட்டு இருந்தால், B. & C. Mill-ல் வேலை பார்த்து, அந்த வேலை போய்விட்ட பிறகு, வேறு வேலை கிடைப்பதற்கு வழி இல்லை என்ற நிலைமையில், அவர்களுக்கு 4 ஏக்கராக நிலம் சொந்தமாய் இருக்கிறது, அந்த நிலத்தையே நம்பிப் பிழைப்பதற்கு வழி செய்வது ஓரளவுக்கு அவர்களுக்குப் பிரயோசனம் உண்டு. அந்த நிலத்தை உழுது சாகுபடி செய்வதான காரியத்தில், அதற்கு வேண்டிய கருவிகளைக் கொடுத்து உதவுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவு கொடுக்க வேண்டும், யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதித்தாக வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்போம். திடீரென்று ஒரு amendment-ஐக் கொண்டு வருகிறார்கள். Amendment-ஐப் பார்த்தால், பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்கிறேன். ஆகவே இதை இன்னும் பரிபூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை உத்தேசித்து, அதனால், இது சம்பந்தமாக நாம் ஒரு Select Committee-ஐ உடனடியாகப் போட்டு, அதில் இதைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து திருத்தம் செய்வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் சொன்னார், “பின்னால் pressure வரும்” என்று சொன்னார், நிர்ப்பந்தம் வரும் என்று எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வகையில், அவர்களின் எந்த நிர்ப்பந்தத்துக்கும் உள்ளாகமாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதம் கிடைக்க வேண்டும். நிர்ப்பந்தத்திற்கும், நியாயத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நிர்ப்பந்தம் வேறு, நியாயம் வேறு. எந்த pressure-க்கும் உள்ளாக மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தை, நம்பிக்கையை ஸ்ரீ சுப்ரமணியத்தால் கொடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த உத்தரவாதம் இருக்குமானால், நாம் pressure-க் கண்டு பயப்படுவேண்டியதில்லை. இதைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அந்த வகையில், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது சாத்தியம். அந்த மாதிரி திருத்தம் வந்தாலும், 2 வருஷத்துக்குத்தான் அமுலில் இருக்கப் போகிறது, 2 வருஷத்துக்குப் பிறகு, நிலம் சம்பந்தமாக ஒரு ஸ்திரீமான சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தத் திருத்தம் அவசியமா? அவசியமாக இருக்குமானால், எந்த அளவுக்கு அவசியமான முறையில் மாற்றவேண்டும், என்னென்ன நிபந்தனையில் இதைப் போடவேண்டும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவும், definition clause எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கும், Select Committee-யை இதில் ஏற்படுத்துவது அவசியம். சர்க்காரும் வேலை செய்து, அடுத்த மாதம் செப்டம்பர் 26-க்குள் இந்தச் சட்டத்தை முதலில் pass பண்ணவேண்டும். 26-ந்தேதி செப்டம்பர் மாதத்துக்குள், நிறைவேற்றும்படியான வகையில், நாம் ஒரு செலக்ட் கமிட்டியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று, நான் சொல்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்போது இந்த குடியானவர்கள் பாதுகாப்பு மசோதாவில் சர்க்கார் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அல்லது இந்தக் குடியானவர்கள் விஷயத்திலே ஒரு சட்டத்தை செய்வது அவசியம்தான். முதலாவது அடிப்படை அம்சம் என்னவென்றால் உணவு உற்பத்தியை எந்தச் சட்டமாவது அதிகப்படுத்து

10-55
a.m.

[Sri P. G. Karuthiruman]

[16th August 1956]

வதற்கான வழி வகையில் இருந்தால், அதை உடனடியாக நிறைவேற்று சிற்திலே, அதைக் கொண்டு வருவதிலே ஒரு கஷ்டமும் இருக்காது. நல்ல பரிசீலனை செய்து, பல நோக்கங்களில் பார்க்கும்படியான சந்தர்ப்பங்களிலே நாம் கொண்டுவரும்படியான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சிக்கல்களும் கேட்கும் வளர்ந்துகொண்டுதான் வந்திருக்கிறது என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், இந்தக் குடியானவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் தடுக்கவேண்டும் என்று நாம் சட்டம் கொண்டுவந்தோம், அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த அம்சம்தான். சாதாரண கிராமப் பகுதியில் நாம் போய்ப் பார்க்கப்போமானால் பெரும் மிராசுதார்கள் யாரும் குடியானவர்களை வெளியேற்றுவது கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் மேல் குற்றம் இருந்து, விவசாயிகள் ஒழுங்காக வேலை செய்யாமல் இருந்தால், உரம் போடாமல் இருந்தால், அல்லது பூமிமை சரியான யாதுகாப்பான நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தால்தான், அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள், அதாவது அந்தக் கிராமப் பகுதியில், மிராசுதார்களும் நிலச்சவான்தார்களும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமானால் அங்கு இருக்கும்படியான குடியானவர்களை நல்ல நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்வும் நல்ல வாழ்வாக இருக்கவேண்டும். குடியானவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒரு சில இடங்களில்தான் குடியானவர்களைச் சிலர் தூண்டிவிட்டு அவர்களுக்கு இந்த உரிமையை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்கு சில சிக்கல்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர, அது மனதார அல்ல என்பதைப் பல தடவைகள் இந்தச் சட்ட சபையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். அவர்களுக்குப் பாத்தியம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அன்பினால், அந்தப் பாத்தியம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, அதிகாரத்தால், உரிமையால் அது இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை வைத்து சிறந்தமுறையில் இருக்கவேண்டும், நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கவேண்டும் தவிர, தடுவணத்தை மூட்டி, நன்மை பெறவேண்டும் என்பதோ அல்லது பகிர்ந்து கொடுப்பது சர்க்கார் கடமை என்றோ நினைக்கிற மனப்பான்மை அவ்வளவு நல்லது அல்ல. சமீபத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கலவரத்தைப் பார்த்தால், சட்டம், பாதுகாப்பு அளிக்கின்றதைத் தடுக்கின்றார்கள் என்று பொது மக்களைத் தூண்டிவிட்ட நிலைமையில் அங்கு இருக்கும் பெரிய நிலச்சவான்தார்கள் கிராமக் குடியானவர்கள். இவர்கள் நல்லெண்ணத்தைத் தடுத்து, மீண்டும் மீண்டும் ஒரு குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்கிக்கொண்டு தான் வந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மிராசுதார்களுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் எல்லோருக்கும் நீதியும் சட்டமும் நிலநாட்ப்படவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே சாதாரணமாக குடியானவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லும் போது, உண்மையாகவே பூமியில் பாடுபடும் குடியானவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்றால், 25 சத விதிக் பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடியவர்கள் பிறருக்குச் சொந்தமான நிலத்தை உள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்களாக இருக்கும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏன் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டார்கள் என்றால், அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஊரிலேயே இல்லாமல் வேறு இடங்களுக்குப் போயிருப்பதாலே நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம். வயது வராதகுழந்தைகளுக்கு “கார்டியன்” என்ற முறையிலே சிலர் நிலத்தைப் பிறரிடம் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம். நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுபவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாகவே இன்னொருவரிடமே விட்டு வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ஐந்து வருஷத்திற்குப் பின்னால்கூட ஒருவருக்கு பூமியின்மேல் அபிமானம் ஏற்பட்டு தானே நேரில் விவசாயம் செய்யலாம் என்ற ஆசை தோன்றலாம். நல்ல நிலையிலே பண்ணையை வைத்து நடத்தவேண்டுமென்ற அக்கரையும் வேலை செய்யக்கூடிய திறனும் இருப்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு ஒரு செளகரியம் அவசியம்

16th August 1956]

[Sri P. G. Karuthiruman]

செய்தாகவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் குடியானவர்களையும் இப்பொழுது இருக்கும் பெரிய பெரிய மிராச்தார்களையுமே மனதில் வைத்துக் கொண்டு சட்டம் செய்தால் பிற்கால சந்ததிகள் நிச்சயமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இப்பொழுது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தமானது மிகவும் பொருத்தமும் அவசியமும் உள்ளதுமான திருத்தம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

விதவைகளுக்கு ஜீவனம்சமாக நிலம் விட்டிருக்கலாம். அந்த நிலத்தை அந்த விதவைகளே உழுது பயிரிடுவது என்பது சாத்தியமா? பிறரிடம் விட்டுத்தானே ஆகவேண்டும்? ஆகவே, “உழுபவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம்” என்பது பொருத்தம் இல்லாத வாதம் என்று தான் சொல்ல முடியும். இந்த நாட்டிலே நிலச் சொந்தக்காரர்களே வேலை செய்தால்தான் நிலம்வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது இயலாத காரியம். அப்படிப் பார்த்தால் விவசாயிகளும் தாங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நிலத்தை தாங்களே, பிறர் உதவியின்றி, பிறருடைய உழைப்பின்றி உழுது பயிரிட்டு அறுவடை செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களும் பிறருடைய உழைப்பைப் பெற்றுத்தான் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கராவடலை உழவதற்குப் பத்து கூலி ஆட்கள் வேண்டும். அறுவடை செய்ய வேண்டுமானால் 20 ஆட்கள் வேண்டும். ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தாங்களே நிலத்தில் உழுது பயிரிடவேண்டுமென்ற வாதம் சரியல்ல. விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும்படியான குடியானவக் குடும்பங்களும்சூட, விவசாயத்திலே எல்லா காரியங்களை செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. உலகத்திலே எந்த தேசத்திலும் இல்லாத ஒரு சமாசாரம். உழுபவர்களாக இருந்தாலும், தாங்களே எல்லா வேலைகளையும் செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களும் கூலி ஆட்களை வைத்துக் கொண்டுதான் பயிர் செய்யமுடியும். அதேபோல ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் தாங்களே சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவர்களே பாடுபட்டேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. மேற் பார்வை செய்துகொண்டிருந்தால் போதும். நல்ல முறையில் நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். நிலத்தைச் சொந்த முறையில் வைத்துக்கொண்டு பயிர் செய்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டியதவசியம். ஆகவே, தாங்களே நேரடியாக உழுதால்தான் நிலம், இல்லாவிட்டால் நிலம் கிடை யாது என்னும் முறை உலகத்திலே எந்த தேசத்திலும் இடையாது.

குடியானவனுடைய வருமானத்தையும், விவசாயக் கூலியினுடைய வருமானத்தையும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் விவசாயக் கூலிகளுக்குத் தான் ரொம்ப லாபம் வரும் என்று புள்ளி விவரங்கள்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நான்கு ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் படியான குத்தகைக்காரன் எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்று சட்டப்படி வைத்துக்கொண்டாலும் 100 முதல் 150 ரூபாய் வரை மிச்சமாகும். அதே நிலையில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திலே நான்கு பேர்கள் இருந்து அவர்கள் அத்தனை பேரும் விவசாயக் கூலியாக இருந்தால் தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம், 200 ரூபாய் வரைக்கும் கூலியாக பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே, குடியானவனுக்கு இருந்தால்தான் லாபம் பெறமுடியும், விவசாயக் கூலியாக இருந்தால் லாபம் கிடையாது என்ற வாதம் பொருத்தமானதல்ல. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயக் குடும்பத்திலிருக்கும் எல்லோரும் உழைப்பார்களானால் அவர்களுக்கு லாபம் அதிகமாக இருக்குமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை இருப்பதனால் மட்டும் காரியம் நடக்கமுடியாது. விவசாயத் தொழில் நல்ல முறையிலே நடத்தக்கூடிய முறையும் பூரணமாகத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். 365 நாட்களிலே 140 நாட்களுக்குத்தான் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலை இருக்கும். ஏனைய நாட்களில் அவர்களுக்கு சிறு கைத்தொழில், கிராமக் கைத்தொழில் ஈடுபடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுப்போமானால் இம்மாதிரி பிரச்சனை நீங்குவதற்கு முடியும்; விவசாயம் கட்டுப்படியாகக்

[Sri P. G. Karuthiruman]

[16th August 1956]

கூடிய முறையில் நடக்கும். இல்லாவிட்டால் விவசாயம் நஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தொழிலாகவேதான் இருக்கும். விவசாய வேலை இல்லாத நாட்களில் அவர்களுக்கு வேறு கைத்தொழில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால், விவசாயத்தையே முற்றிலும் நம்பிக்கொண்டிருப்பது மேலும் நஷ்டத்தையே கொடுத்து, நிலைமை மிகவும் கேலவமாகப் போய்விடும், என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலத்தில் பயிரிடும் குடியானவர்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அக்கிரமமாக வெளியேற்றக்கூடாது என்பதும், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் நியாயம்தான். ஆனால், சட்டத்தினால் மட்டும் பாதுகாப்பு இருந்தால் போதாது. சட்டத்தின் மூலம், அதிகாரத்தின் மூலம், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரியமும் அதிகாரத்தின் பேரால் செய்வது நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக இருக்க முடியாது. மிராசதாரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே நல்ல எண்ணமும் அன்பும் பாதுகாக்கப்பட்டால் தான் எந்த விஷயமும் முடியும்.

இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் மிகவும் பொருத்தமான திருத்தம். ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் திருத்தம் செய்வது வாஸ்தவம். எல்லாப் பகுதி மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. எல்லோருக்கும் பாவுதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். எல்லா மக்களுடைய நலனையும் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. மக்களுக்கிடையே அதிருப்தியை அதிகப்படுத்தி, ஒரு தரப்பினருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் நிலையில் இருக்கும் உரிமைக்கேட அனுபவிக் முடியாத தன்மையிலே எந்த அரசாங்கமும் நடந்துகொள்ள முடியாது. மக்கள் அரசாங்கம் என்றால், தேசத்திலே உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, எல்லா மக்களுடைய நலனையும் பாதுகாக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அரசியல் சட்டத்திலே வழங்கியிருக்கும் உரிமைகளை எல்லோருக்கும் பாதுகாத்து கொடுத்ததாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஐந்து எக்கருக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கும் படியானவர்களுக்கு நிலம் கடைக்கும்படியான ஒரு முறைபை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் அவசியம். நேரடியாக உழைப்பவர்களுக்குதான் நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எதிர்ப்பாட்டிக்காரர்கள் சொல்வார்களானால் அது சரியல்ல. அப்படிப் பார்க்கப்போனால் எத்தனையோ குடியானவர்களுக்கு ஏர் பிடித்துக்கூட உழைத் தொரியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை எல்லாக் கட்சியினரும் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, பொறுக்குக் கீழ்ப்படியிலும்சுட மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதை ஆதரிக்கிறேன்.

11-05
a.m.

SRI L. C. PAIS : Mr. Speaker, Sir, I support the Bill and also welcome very enthusiastically the amendment proposed by the Government giving opportunity to the landlord to resume lands for his own purposes. At the same time, I also wish to make it clear that if the move is that the whole matter should go before a Select Committee, I have no objection to that course also provided the matter is dealt with expeditiously and the relief required is given as early as possible.

So far as South Kanara is concerned, we had this sort of protection for the tenants during the last two years. I then assured the Hon. Minister and this House that this measure had been working very satisfactorily and that everybody had proper advantage and benefit out of this measure. The good tenants have been protected and the bad tenants certainly cannot expect protection. I may say also that so far as the landlords are concerned, they were,

16th August 1956] [Sri L. C. Pais]

as a class, not opposed to this measure for the simple reason that they thought that by an enactment of this sort, their rent would be got in time without having to go to the Court of law. So, instead of having stray legislation here and there, it is a very good step which the Government have taken by including South Kanara also under the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, and I heartily welcome this move.

So far as tenants are concerned, we have been fighting principally for two things. One is security of tenure and the other is fixation of rent. We feel that as a result of this measure and as a result of the measure which is going to be introduced in the near future, the position of the tenants would certainly improve. As was so very correctly pointed out by the Hon. Minister just now, what about the position of the lesser landlords and the poorer landlords? I may say Sir, that so far as South Kanara is concerned, there are many such landlords. On account of the Aliasanthana Act, the partitions and the like, many families have got into troubles and many landlords who once belonged to big families have been made to depend upon their slender income which they get out of their lands. Taking into consideration this aspect, it is absolutely necessary that in any event, whatever legislation may come, they are right in resuming the land whenever it is necessary for their own purposes, provided they actually cultivate the land within a particular year and provided they have not immense acreage to cultivate. This right has to be respected and we are thankful to the Government in having brought forward this amendment in time. Speaking for myself, I have great pleasure in supporting this wise measure.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு அரசாங்கத் தரப் பிலே முடிவு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும், இன்றையதினம் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக அரசாங்கத் தரப்பிலேயுள்ளவர்களுடைய போக்கைப்பற்றி சில வர்த்தகர்கள் நான் சொல்லக்கூன் விரும்புகிறேன். நியாய வார மசோதா செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனை முடிந்து வந்து விட்டதாகவும், அடுத்த மாதத்தில் அதை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் மந்திரி அவர்கள் கூறிப்பிட்டார். அந்த சட்டம் மூலத்தில் விவாதிக்கப் படும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். ஒரு வேலிக்கு அதிகம் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய குடியினவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய நன்மை கிடைக்கக்கூடா தென்று திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார். அப்படிக் கொண்டுவரு வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் நிலத்தை மீண்டும் நிலச்சவாந்தார்களிடம் கொண்டு ஒப்படைக்கக்கூடிய இந்த விதி நிதிச்சவான்கள் நிலத்தை மீட்க பயன் படக்கூடிய முறையில் இருந்தால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று கூறினேன்.

11-09
a.m.

விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்தத் திருத்த மசோதா மூலமாக இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்கும்போது, கொள்கை சம்பந்தமான ஒரு விஷயத்தையும் அதில் புகுத்தக்கூடாது. அப்படி புகுத்தியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஆச்சரியப்படுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய போக்கு எப்படிப்போகுமோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவை இன்னும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மீண்டும் விட்டால் இன்னும் பல நிர்ப்பந்தங்கள் வரலாம் என்ற பயத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரியப்படுத்தியது உண்மையாகவே இருக்குமோ

[Sri C. Kandasamy] [16th August 1956]

என்று நினைக்கிறேன். பொறுக்குச் சமிட்டிக்குப் போகும்போது, ஒரு வேலிக்கு, அதாவது 6½ ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களோ ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களோ, மீண்டும் நிலத்தை தத்தைதாரர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்த விட்டால் இந்தச் சட்டத்தில் மீதம் ஒன்றுமே இருக்காது என்று நிதி மந்திரியே பொறுக்குச் சமிட்டியில் பேசி இருக்கிறார். பதினைந்து நாட்களாக சுதேச மித்திரன், இந்து பத்திரிகைகளில் வந்திருந்த தலையங்கங்களும், அதில் அவர்கள் போட்ட கூப்பாடுகளுக்கும் நிதி மந்திரி அவர்கள் அச்சமைய ஆரம்பித்தள்ளு ரொம்ப கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயங்கள்.

ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்படவர்கள் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்த 6/2-3 ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சட்டத்தில் சண்ட சலுகை கிடையாது என்று செய்து விட்டால் வரப்போகும் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் என்னதான் மீதம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு ஆதாயம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படை இருக்கவேண்டுமென்றால் இரு தரப்பாருக்கும் பொருந்தும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்படவர்கள் சாகுபடியாளராக இருந்தால் அவர்கள் அனுதாபத்தக்கும் நிவாரணத்தக்கும் லாயக்குள்ளவர்கள் அல்லவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நிலச்சீர்திருத்தத்தை இவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய விதம் எப்படியிருக்குமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இன்றி வருஷங்களுக்கு நீடிப்பதும் நியாய வரம் மோதா வா இருப்பதும் உச்ச வரம்பைப்பற்றி டேச்சே இல்லாமல் இருப்பதும் இந்தக் குழப்பங்களினால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் பல கஷ்டங்களுக்கு பல உதாரணங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார். 144, 145 செக்ஷன் எந்த விதத்திலே அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார். இரண்டு வருஷ காலமாக எத்தனை “ரிட்” மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை அட்வோகேட்-ஜெனரலைக் கேட்டுப்பார்க்கும்படி அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக் கொள்கின்றேன். எந்த அடிப்படையில் ரிட் மனுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்து ஒழுங்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். போன வருஷம் சாம்பிசுவியர் சொத்தாக இருந்தது அடுத்த வருஷம் அவர் மகன் சொத்தாக இருக்கிறது. இந்த வருஷம் மகன் ரிட் போடுகிறான். விவசாயிகளின் தலைமை தடவுவதற்காக மிராசதாரர்கள் நிலத்தை துண்டு துக்காணியாக பங்கு போட்டு பிரித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். உயர் நீதிமன்றத்தின் ரிட்சன் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சட்டத்தை திருத்துவதற்கு முன் வராது வருத்தத்தக்க விஷயம்தான். இந்த மாதிரி சட்டம் செய்தால் அது மிராசதாரர்கள் மேலும் 144 உத்தரவு வாங்குவதற்கு சாதகமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலை விவசாயிகளை எந்த அளவுக்குக் கொண்டுவரும்விரும் என்பதையும் ஆலோசிக்கவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் நிலச்சுவான்தாரர்களின் நிர்ப்பந்தத்திற்கும் மறுபக்கத்தில் பத்திரிகைகளின் ஒலத்துக்கும் அஞ்சி இம்மாதிரி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் சர்க்கார் மக்கள் நாட்டு நலனுக்காக பாடுபடவேண்டும் தேசிய டுனருத்தாரணத்துக்கு உழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு எந்த வழியில் நிவாரணமிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்தாவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு உண்டிய சட்டங்களைக் கொண்டுவருவார்கள். இரண்டாவது ஐந்து வருட திட்டமும் இந்தப் பணியை அவர்கள் மீது சுமத்தி இருக்கிறது என்று நம்பியிருந்தோம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் நடைமுறை நடவடிக்கைகளை உணர்ச்சுப்போழுது, இந்த சட்டத்தை ஒருவருக்கும் பலன் இல்லாமல் இரண்டு பக்கங்களிலும் செதுக்குவதைப் பார்த்தால், நிச்சயமாக விவசாயிகள் ஒன்று திரண்டு தாங்களும் மிராசதாரர்களைவிட சக்தி உள்ளவர்கள் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு நிரூபித்துக்காட்டவேண்டிய நிலைமை

11-12
a.m

[16th August 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஏற்படுகிறது. இதே நிதி அமைச்சர் முன்பு 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார். இப்பொழுது 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்பொழுது மிராசுகாரர்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு பயந்து இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் இன்னும் சில நியாயமில்லாத விஷயங்கள் இருக்கின்றன. 1952-வது வருஷத்தி் லிருந்து குத்தகை வாரத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்பது போன்ற சில விதிகள் நியாயமானதல்ல. இவைகளெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதித்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இப்பொழுது என்னுடைய பொதுவான அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் செய்யப்பட்ட இதே சட்டம் எவ்வளவு தூரம் பலன் அளித்தது. அதை நாம் எந்த வகையில் திருத்தவேண்டுமென்பது பற்றி எதிர்சட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். ஒரு விஷயத்தை நான் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தையும் மீறி ஒரு குடியானவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லாத காரணத்தினாலே ஏற்பட்ட தொல்லைகளை நான் நேரிடையாக அறிவேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன ஒரு சிறிய விஷயத்தைப்பற்றி நான் அவருடன் ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுகாரர்கள் பக்கம்தான் வருவார்கள், குடியானவர்கள் பக்கம் வரமாட்டார்கள் என்று அவர் சொன்னார். அவ்வாறு இல்லை. அம்மாதிரியான போலீஸ் அதிகாரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் இல்லை என்பதை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 144 செக்ஷன் உத்தரவை பல இடங்களிலே போலீஸ்காரர்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். எல்லா போலீஸ் அதிகாரிகளும் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM: சென்ற ஆண்டு இயற்றிய சட்டத்தில் சட்டத்தை மீறி ஒரு குடியானவன் வெளியேற்றப்பட்டால் அதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இல்லாத காரணத்தினால், திருச்சி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட ஒரு குழப்பத்தை பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கக்கூடிய பல செய்திகளின் மூலம் அறாங்கமும் சென்னை ராஜ்ய மக்களும் அறிந்திருப்பார்கள். சட்டப்பிரகாரம் விவசாயிகள் குத்தகை கொடுக்கத் தவறினால் நிலச்சுவான்தார்கள் ரெண்டு-கோர்ட்டுக்கு அவர்களை வெளியேற்ற மனுச் செய்துகொண்டால், 6 மாதங்களவரையிலும் கூட மனுக்கள் பைசலாகாத காரணத்தினாலே குத்தகை பாக்கியுள்ள விவசாயியை மீண்டும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். இதற்கு சட்டத்திலே தகுந்த பிரகாரமில்லை. உழுதவன், உழாதவன் தனக்கு நிலம் வேண்டுமென்று ஒரு மனு கொடுக்கலாம். சட்டத்திலே அதிகாரமில்லாத தாசிஸ்தார் அதுபற்றி முடிவு செய்யலாம். அந்த முடிவை போலீஸார் நிறைவேற்றி வைக்கலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலைக்கு இடம் கொடுக்காமல் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். ஒருவன் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டுக் கூடாது என்றிருந்தபோதிலும், வெளியேற்றப்பட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று திட்டவடமாக சட்டத்தில் கூறப்படவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

ஐந்து ஏக்கருக்குள்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்களிப்பது பற்றி நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இந்த மசோதா சபையில் சென்ற ஆண்டு விவாதிக்கப்பட்ட போதே உருவான கொள்கை

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [16th August 1956]

தான் இது. இது புதிய கொள்கை அல்ல என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு வேலிக்குள்பட்ட நில வைத்திருக்கும் சிறிய மிராசுதாரர்களுக்கு நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபையிலே ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுதான். ஆகவே இது புதிதாக வகுக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கை அல்ல என்பதை சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே அமுலாக்கப்பட்ட இந்த சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவு செய்யலாம். ஆதலால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற யோசனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாம் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்தோடு சட்டத்தை இயற்றினாலும், அதை அமுல் செய்கின்ற அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களை அதில் புகுத்த இடமில்லாத வகையில் நாம் fool proof-ஆன சட்டத்தை இயற்றவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு, நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI S. VADIVELU : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்பதுபற்றி சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகும், நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி சர்க்காருக்கு பல தகவல்கள் மூலம் தெரிந்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கே ஒரு பெரிய போராட்டம் நடத்தவேண்டியதாயிருந்தது. இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கும் பல போராட்டங்கள் நடத்தி பல பேர்கள் சிறை செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் போலீஸ்காரர்களையும் அடியாளர்களையும் வைத்துக்கொண்டு அநேக விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்துக்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்று சட்டமிருந்தாலும் கூட, வெளியேற்றவேண்டுமானால் சட்டப்பிரகாரம் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட, மிராசுதாரர்கள் சிலர் கோர்ட் அதாவது முனிசிப் கோர்ட்டுக்கு என்னுடைய நிலத்தில் விவசாயி அத்துமீறி பிடுவெசுக்கிறார் என்று மனுச் செய்துக்கொண்டு இன்னங்ஷன் ஆர்டர் வாங்கி விவசாயியை நிலத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். சமரல கோர்ட் யார் பக்கமும் தீர்ப்புக் கூறாமல் இருக்கும் நேரத்தில் நிலத்தை சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த விவசாயி நிலத்தை உழமுடியாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, நிலம் தொடர்ந்து மிராசுதார் கையில் இருக்கிறது. இந்த சட்டம் வந்தபிறகும்கூட எச். டி. மாளவியா போன்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே சித்தமல்லியிலே 300 விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு வாண்டையார் அந்த நிலங்களைச் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது சர்க்கார் சட்டத்திலே இருக்கிற சிக்கல்களை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தையே மிராசுதாரர்கள் ஒரு முடமாக்குகிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

11-22
a.m.

அடுத்தபடியாக, ஒரு வேலிக்குட்பட்ட நிலக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜார் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு, இந்த விதி விலக்கால் பல குத்தகைதாரர்களும் வாரம்தாரர்களும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை தொடர்ந்து எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறோம். இந்த முறையை சர்க்கார் கையாளக்கூடாது, இந்த விதி விலக்கை சர்க்கார் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கூறி வந்திருக்கிறேன்.

16th August 1956]

[Sri S. Vadivelu]

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூரில் பல இடங்களில் போலீஸ்காரர்களை ஆதரவாக வைத்துக்கொண்டே குத்தகைதாரர்களையும், வாரம்தாரர்களையும் மிராசுகாரர்கள் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். சென்ற வருஷம் நாகப்பட்டினம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்தில் சில தரிசு நிலங்களின் சாகுபடி விஷயமாக தகராறு வந்தது. சாகுபடியாளர்களே சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று சமஸ்தக் கோர்ட்டிலிருந்து தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்ததில் மேல் கோர்ட்டில் மிராசுகாரர்களே சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே குத்தகைதாரர்களும் வாரம்தாரர்களும் சாகுபடி செய்வதை எப்படி எப்படி தடுக்க முடியுமோ அப்படியெல்லாம் தடுத்துவருகிறார்கள்.

நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்படும் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு பல கமிட்டிகளுக்குப் பொது மக்களின் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிலச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகளுக்கு ஸ்டீக்கைக்காரன் ரூபாய்கள் பொது மக்கள் பணத்திலிருந்து செலவழிக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கமிட்டிகள் கொடுத்த சிபாரிசுகளோ திருத்தங்களோ அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

திட்டக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்திருக்கும் 75 சதவிகித வாரமோ அல்லது அகில இந்திய நிலச்சீர்திருத்தக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கும் 1/6 பங்கோ சட்டமாக்கப்படாதா என்று ஏழை விவசாயிகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகளாக காலம் கடத்திவருகிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மசோதாவை அனுப்பி பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது எதோ தட்டிக் கழிக்கும் மனப்பான்மையோடு செய்யப்படும் காரியமாகும். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் கொடுத்த திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்; அந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை தான் நியாயமான முறையில் சட்டம் அமையும்.

தற்போது உழைப்பவனுக்கும் உழைப்பவனின் ரத்தத்தை உறிஞ்சுவனுக்கும் போராட்டம் நடக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் தாங்கள் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். சர்க்கார் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் விவசாயிகளின் பக்கத்தில் இருக்கிறதா அல்லது நிலப்பிரபுக்களாகிய பூதங்களின் பக்கத்தில் இருக்கிறதா என்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கவேண்டும். ஆங்காங்கு நிலப்பிரபுக்கள் மகாநாடுகளைக் கூட்டி, “நாங்கள் சர்க்கார் கொண்டுவரும் நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை எதிர்க்கிறோம். வரி கொ்டா இயக்கம் நடத்தவோம்” என்று பேசி சர்க்காரை மிரட்டுகிறார்கள். ஆனால், ஸ்டீக்கைக்காரன் ஏழை விவசாயிகள் மகாநாடு கூட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லா பூராவும் ஸ்டீக்கைக்காரன் ஏழை விவசாயிகள் மகாநாடு கூட்டி சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மிராசுகாரர்களுக்குத் தாளம் போடும் பத்திரிகைகளும், மிராசுகாரர்களின் மகாநாடுகள் நடந்தால், அப்போது, “ஸ்ரீ நாராயண சாமி மூப்பனார் தலைமையில் ஸ்ரீ சிவசாமி அய்யர் பேசினார்” என்று பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கின்றன. இம்மாதிரியாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு பட்டை பட்டையாக நாமம் போடக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஏழை சாகுபடியாளர்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பதை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. PALANISAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பது ரொம்பவும் பொருத்தமானது. ஒரு வருஷத்துக்கு குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டம் சென்ற வருஷம் நிறைவேற்றிவிட்டது. மீதமுள்ள நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும் வரையிலும் குத்தகைதாரர்களை வெளியே

[Sri V. K. Palanisamy Gounder]

[16th August 1956]

யேற்றக்கூடாது என்று திருத்தச் சட்டம் வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாத்திரம் அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இது சாகசவமாக இருக்கப்போகிற சட்டம்தான் என்று கொள்ளவேண்டும். இந்த திருத்த மசோதாவுக்கு இப்போது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் ரொம்பவும் அவசியமானது என்று நான் நினைக்கிறேன். குத்தகைதாரர்களாக இருந்தாலும், அல்லது பூமி யின் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஏழைகளாக இருப்பவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். உண்மையிலேயே ஏழை களாக இருப்பவர்களை பூமியின் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என் பதால் கவனிக்கக்கூடாது என்று நினைப்பது சரியல்ல.

ஐந்து ஏக்கர்களுக்குப்பட்ட உள்ள பூமிகளை குத்தகைக்குக் கொடுத்த பிறகு சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அதில் பாதியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் அவசியம் வேண்டியதுதான். ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக உடைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விட பணக்காரர்களாக இருக்கின்ற குத்தகைதாரர்களும் உண்டு. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன்பு கூட்டுக் கமிட்டி போட்டு இதைப் பரிசீலிக்க சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருப்பது ரொம்பவும் பாராட்டத்தக்கது. இந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-28
a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, I am not surprised at the eleventh-hour amendment tabled by the Hon. the Leader of the House which goes fundamentally against the principle embodied in the original Bill. I sensed some such things when four leading vested landed interests from the Congress Benches tabled an amendment of a similar nature. It has rightly been commented upon that the pace and manner of agrarian legislation in the various States have been consistent with the influence which the landed interests wield in the Congress Organization of the State. We know Bombay is an industrial State where the landlords do not have so much influence. Therefore we find there the fair rent is fixed at one-sixth of the gross produce. In this State, from the speeches we have already had we could have had more or less a clear idea of the influence which the landed interests wield in the Congress set-up of this State and the pressure exercised by them or the Ministry. When the Tenants Protection Bill was under discussion, we pleaded that a comprehensive agrarian reform legisla-tion should be brought forward. But the Minister evaded that issue and said that that Bill was only a temporary measure and that they should think in detail about the reform. If a comprehensive agrarian legislation with provisions for further safeguards had been brought forward, we could consider it. The time chosen for introducing this amending Bill has some meaning. It means that a comprehensive agrarian reform with a ceiling on holdings will come, if at all it comes, at a far-off time. We know not only from Congressmen but even from others that Consistent and persistent propaganda had been carried on to belittle the provisions of this Tenants Protection Bill and to belittle agrarian reforms. Of course, they have powerful vested interests. The Press and the platform had been briefed to conduct this propaganda.

16th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

The Minister said in very mild terms that he wanted to give protection to small ryots. Does this amendment confine itself to small ryots? He said that as between a small ryot and an equally poor tenant, he chose the owner of the property. As for me, I would prefer the tenant to the owner.

In considering agrarian reform, we must have certain fundamental principles. To-day we find a millionaire earning crores of rupees and paying income-tax or a civil servant having a monthly income of Rs. 3,000 or Rs. 4,000 wants to be landowner. A Government servant, a big businessman, a lawyer, a doctor—everybody wants to pursue his own avocation, amass wealth, and be also a landowner. We know that land is limited. There are many people who cannot do anything; they have been placed by our Government in such an unenviable position that there are no avenues open to them to till the land. When the available land is limited, who has got a better claim for the land? The Minister said that he favoured the owner. I say we must prefer the tiller, because land is intended for tilling, and not a landowner who has invested money on land. We might make it clear that land is not a bank for the investment of money which businessmen and others amass by fleecing the people, but that it is intended for tilling.

An argument was put forward by one of the speakers that the main objective of land reform was increase in production. Those who are for equitable distribution of land have been dubbed as doctrinaires and idealists. This specious slogan of increased production is trotted out to dispossess the tenant! No doubt we want increased production. In this connection I wish to state that the Union Minister for Agriculture, the Hon. Sri A. P. Jain, has refuted the allegation that agrarian reforms or imposition of a ceiling on land holdings will in any way affect production. Production may be important, but more important is equitable distribution of land. What does it matter if we double our national income and the whole of it goes to a fraction, say, one or two per cent of the population? That is what has actually happened in the course of the First Five-Year Plan. Therefore this question deserves comprehensive consideration. I would like to make my position quite clear. I would say that a person who has other sources of income over a prescribed maximum should not be allowed to have even an inch of land. Simply because a person is a landowner, he should not be allowed to resume his land from the tenant. We must take into consideration the status and the living conditions of the landowner, the tenant and the other people. It is only in that way we can arrive at a fair conclusion as to who is entitled to possess land.

We know that the concept of ownership of property has changed. It has been acknowledged that it is a social concept. Because to-day one happens to be legally entitled to a piece of land or other property, we cannot allow him to deal as he likes with that property, if his manner of dealing with it may result not in social good but in social

[Sri M. Narayana Kurup] [16th August 1956]

evil. Simply saying that he is the owner and that therefore he must be allowed to resume his land is quite inconsistent with the socialistic pattern and the Welfare State idea. Anyway, the Hon. Minister has said that the Government are willing to consider in the Select Committee how the poor tenants could be favoured. I say not only to the Government, but also to the Opposition which speaks in this matter for the workmen and peasantry. This is a challenge which, I hope, they will meet.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, The hon. Member Mr. Narayana Kurup who preceded me tried to make out the point that his party, the P.S.P., alone represented the peasants and the workers. I may say that landlords, to whichever party they may belong, are the same, and there are not landlords lacking in the party to which the hon. Member belongs, at least in South Kanara. To-day it is natural that all the landlords of all the parties should conspire together to put off this legislation as far as possible. I know, and I can prove to his satisfaction, that there are many landlords belonging to his party who have sold off their lands in recent months or who want to postpone this issue so that they may get as high a value as possible for their land. It is easy to agitate for tenancy reforms after their lands have been sold away. I do fundamentally agree with many of the points that he raised. To-day if at all our State has lagged behind, I must confess it is in the matter of giving protection and security of tenure to the tenant and in ensuring to him a fair share in the produce of his work. From that point of view, if this temporary protection Bill is going to be replaced by a comprehensive Bill as a result of the labours of the Select Committee to which I would very much like the Government to refer this Bill, I welcome it. But if it is to water down even the privileges that have been extended to the tenants, I do not think I can agree to the reference to a Select Committee, particularly because the Bill, on the suggestion of the Members from South Kanara, is going to be extended to the South Kanara district. I do not want to create the impression that we, the Members hailing from South Kanara, have been responsible for supporting a Bill which will confer on the tenants of that district much less privileges than those they would be entitled to in the Karnataka State under the Mysore Tenancy Act. If this Bill is going to confer lesser privileges, I would rather prefer that it is not extended to South Kanara, because to-morrow we, the Members hailing from South Kanara, should not be accused by the Opposition parties that because the Bill conferred greater privileges on the landlords we supported it. We want protection against eviction being conferred on the tenants.

To some extent, this Amending Bill has got serious implications. Who is going to pay for the improvements by the tenants? It has not been provided that, where improvements have been effected by the tenants, sufficient compensation would be paid to them in case of eviction.

15th August 1956] [Sri T. Ananta Pai]

Where a landlord takes possession of his land saying that he requires it for his personal cultivation and lets it to another tenant, will the original tenant be put back in possession of the land? This is another question that will have to be answered.

Under the Malabar Tenancy Act, tenants who have been in possession of the land for a period of six years and more cannot be evicted at all. In the Mysore Tenancy Act, a similar protection for a period of twelve years has been given to the tenants. I do not understand why we should agree to the principle of eviction of any* and every tenant, even though the landlord, who wants to resume it for personal cultivation, may be a poor landlord if the tenant has been on the land for a good number of years. From that point of view, if we are going to give this privilege I would request the Government to consider giving protection to the tenant for a period longer than two years. Rather than being left with a chance of eviction some time afterwards, it is but fair that he must be ensured sufficient tenure of occupation. No doubt the Legislature considers a protection Bill like this with the best of intentions. But it is quite easy to go round the provisions of the Act. In my own district it has been brought to my notice that some landlords do not care to give receipts for the payment they receive from their tenants. Of course the rents could be deposited in a court of law. But it is not easy. There are persons who would conspire together to put out tenants. I would very much wish that the elementary right of not being evicted is continued to be given to the tenants once we have accepted the principle that the man who tills the soil is entitled to the protection of the society.

11-40
a.m.

There are very many instances wherein the tenant has put forth his effort to increase the fertility of the land. By means of the provision that landlords owning less than five acres could resume their lands for personal cultivation, it may happen that a landlord may want a particular land himself for personal cultivation where such improvements have been made thus evicting the tenant. It is quite possible that no compensation may be awarded to the tenant for the efforts he had put in to increase the fertility of the land, unless we specifically provide in the Bill that no tenant would be evicted without sufficient compensation for any reason other than non-payment of rent and even in the latter case compensation should be paid. Otherwise in the name of producing a Tenants' Protection Bill we may be unwillingly producing a Landlords Protection Bill, thus flouting the intentions of the Legislature. I would very much wish that all these things are carefully considered in the Select Committee so that we might decide how well the differences between the landlords and the tenants could be settled amicably and in the best interest of the society thus fulfil the hopes which we have held out before the public.

SRI M. PALANIYANDI : ஈனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அரசாங்கம் 1952-ல் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு, பலவித நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று

[Sri M. Palaniyandi] [16th August 1956]

எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த சபையில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்ததிலிருந்து, அதன் பிறகு Tenancy Act-உம், அதற்குப் பிறகு நியாய வாரிசு சட்டமும் கொண்டுவருவார்கள் என்று எல்லா விவசாயிகளும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், இப்போது சர்க்கார் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் ஆயுளை விஸ்தரிப்பதற்கு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஓராண்டு காலமாக பல விவசாயிகள் நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை வழக்குகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் பரிசீலனை செய்யப்படவை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கோர்ட்டிலாவது வழக்குகள் இன்னும் பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்களும் வெளியில் சம்பாத்தியம் செய்துக்கொண்டு, கிராமங்களிலும் தங்களுக்கு நிலம் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலிருந்தவர்கள் இப்போது சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றிவிட்டு தங்களை விவசாயம் செய்ய ஆரம்பிச்சிறார்கள். சாரணம், விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பள விகிதம் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. புள்ளி விவரங்கள் சரியாகக் கிடைக்காததால் குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் சாதாரணமாக கிராமங்களில் 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம் உடைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களை உழுது வருகிறார்கள்; பெரும்பாலாக குத்தகைக்கு விடுவதில்லை; கூலியாளையோ பண்ணையாளையோ வைத்துக்கொண்டு தங்களை உழுகிறார்கள். இது உஷ்யமாக ஸ்ரீ கருத் திருமன் சொன்ன வாதம் சரியல்ல. எனும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முதலியவற்றைப் பற்றி பேசுவதைப் பார்ப்பதற்குப் பிறகு கருத்திருமன் சொல்வதை நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நிச்சயமாக நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதில்லை.

நமது சர்க்கார், சரியான புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காததால் நியாய வாரிசு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. நமது அரசாங்கம் நியாய வாரிசு மசோதா கொண்டுவந்ததால் அதிலுள்ள விதிகளைத் தகர்த்தெறிவதற்காக எல்லா பத்திரிகைகளும் ஒரு முகமாக “இது நியாய வாரிசு இல்லை, அநியாயமான வாரிசு” என்று எழுதுகின்றன. நாங்கள் சொல்வதை யெல்லாம் கொஞ்சம் கூடக் கருதாது ஆளும் கட்சி சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் கூட விதி விலக்கு கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். நியாய வாரிசு மசோதாவில் கூட விதி விலக்கு கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். ஏனென்றால், நடுத்தரமாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றால், சரியான புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு நிர்ணயிக்காவிட்டால் பிறகு பல கஷ்டங்கள் வரும். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு சாகுபடியாளர் உழுதுகொண்டிருந்தார். அங்கேயிருந்து அவரை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. பிறகு அவரே அங்கே இருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம்மாதிரி பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த மசோதாவை சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து, விதி விலக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாக நன்மை பயக்குமா பயக்காதா, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்குமா என்பதை பரிசீலனை செய்து சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-47
a.m.

* SRI R. S. ARUMUGAM : எனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கடந்த வருடம் செய்யப்பட்டு, அந்த சட்டத்தில் இருந்து வருகிற ஒரு சில குறைகளை உவனிடும், அவைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கருத்தருந்த தற்சமயம் கொண்வரப்பட்டிருக்கும் இந்த திருத்த மசோதா நம்முன் வலுவாகத்திருந்து வந்திருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களையும் விவசாயி கோர்ட்டுகளில் மனுக்கள் தாக்கல் செய்ய வேண்டுமானால், அவனுக்கு என்னென்ன

15th August 1956] [Sri R. S. Arumugam]

கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது, இதர குறைபாடுகள் என்னவெல்லாம் இருக்கிறது, என்பதைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லலாமென்று எண்ணினேன். ஆனால் அதை, Clause by clause ஆக விவாதிக்கும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று கருதி, இப்போது புதிதாக ஐந்து ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று புதிதாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த பிரேரணையைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக இந்தத் திருத்தத்தால் எவ்வளவு பேர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பதை உண்டிப்பாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய கடமை நம்மைச் சார்ந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்து ஏக்கர் நில முள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு நமது சர்க்காருக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும் தெரியாதல்ல. இந்த ஐந்து ஏக்கர்களுக்கும் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் படப்போகிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்னதாகவே பெரிய மிராசதார்கள் ஏராளமான நிலங்களை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்து ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை நில வெளியேற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அம்மாதிரி ஐந்து ஏக்கருக்குமேல் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலங்களை எடுத்ததால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை மீண்டும் கொடுப்பது பற்றி இந்த இ-த்தில் ஒன்றும் சொல்லாமல், ஐந்து ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு சிறிய மிராசதார்களும் புதிதான எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை மட்டும் கொண்டுவராமல், பெரும்பாதகம் ஏற்படும் என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதனால் எந்த விவசாயிக்கு நாம் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ, அந்த விவசாயி யாதொரு பலனையும் அடைய முடியாமல், அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். அதோடு கூட, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் என் விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள் என்றால், பிற்காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது, அதன் மூலம் ஒரு வேளை உழவர்களுக்குதான் நிலம் சொந்தம் என்று ஆனாலும் ஆகிவிடும். ஆகவே இதற்கிடையில் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கப்பட்ட நிலத்தை எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தினாலே தவிர, அதில் வருமானம் வரும் என்ற எண்ணத்தினால் அல்ல என்ற விஷயம் இந்த சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் தெரியாத்தல்வ. இதுவேயல்லாமல் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மாதிரியல்ல. ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவான்தாரை விட, அதிலே ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிற விவசாயி எவ்வளவு வருமானம் பெறும், ஏழ்மைப்பாவன், அவன் வெளியேற்றுவது நல்லது, அப்படி வெளியேற்றினால் அவனுக்கு என்ன நிவாரணமிருக்கிறது, என்பதையும் நாம் நிச்சயமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதியிலக்கு அளித்து விட்டு, வாரத்தில் 100-க்கு 60 அல்ல, 100-க்கு 75 விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் போடப்பட்டாலும் கூட, அந்த சட்டத்தால் ஏற்படும் பலன் விவசாயி அனுபவிக்க முடியப் போவதில்லை. ஏனென்றால், அதற்கு முன்னதாகவே, இந்த விதி விலக்கை வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி விடுவார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டம் பயன்படாது போய்விடும் என்பதை, விவசாயிகளின் நன்மையை சிந்தித்து செய்கிற நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த திருத்தப் பிரேரணையை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவருவது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகமானது என்பதை அனுபவரீதியாக தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற சட்டசபைச் சட்டத்தில் கனம் நிதிமைச்சர் அவர்கள்,

11-50
a.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [16th August 1956]

100-க்கு 40 என்ற சட்டம் இயற்றிவிட்டதால் மட்டும் விவசாயிகள் பலன் அடைந்து விட முடியாது. அவர்களுக்கு போதுமான நிலம் சாகுபடிக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் பலன் ஏற்படும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் இன்று நடைமுறையில் விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவதையும், நிலத்தை இழக்க நேரிடுவதையும் காண்கிறோம். விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டொரு தாலுக்காக்களுக்குமேல், அதனால் பலன் பெற முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு சட்டம் அமுல் நடத்தப்படாமல் போயிருக்கிறது. விவசாயிகள் விழிப்படைந்து இருந்தால்தான் சரியாக லாபமடைய முடியும் என்று உண்மை நிலை அறிந்து கூறியது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதே. அந்த அளவுக்கு அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எங்கெங்கு விவசாயிகள் விழிப்புற்று, சங்கம் வைத்து, கோர்ட்டுக்குப் போய், சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளை பெற முயற்சிக்கிறார்களோ, அவர்களை முதலில் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற, எந்தெந்த விதமான சட்ட நுணுக்கங்களை நுழைப்பது, எவ்வெப்படி வாங்கச் செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வளவு வலியுடன் ஏற்பாடுசெய்து வெளியேற்றுகிறார்கள். அந்த மாதிரி வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, மற்றவர்கள் இதை பார்த்து பயமேற்பட்டு மனுப் போட்டு உரிமைப்போ பெற முன்வர முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போடப்பிறகு, எவ்வளவு விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சர்க்காரே ஒரு புள்ளி விவரம் எடுத்துப் பார்த்தால், அந்த சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுவதற்கு பதிலாக, விவசாய இயக்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் விவசாயிகள் தூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் நிலத்தைவிட்டு உட்படர்ப் படுத்தப்பட்டு இன்றைய உழுவதற்கு நிமிர்வாகத் திண்டாடுகிறார்கள் என்பது தனக்கு புலப்படும். குறிப்பாக 1952-ம் வரவும் நிலம் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் நிலம் உண்டு என்று இன்றைய தினம் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அதே சட்டத்தில், மிராசதாரர்கள் குத்தகைச் சீட்டு எழுதி அனுப்பாவிட்டால் அபராதம் போடப்படும் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால் குத்தகை சீட்டு எழுதிக் கொடுக்காத ஒரு மிராசதாரருக்காவது அபராதம் போடப்படக் கூடாது. குத்தகைச் சீட்டு எழுதி அனுப்பாததோடு மட்டுமில்லாமல், மிகத் தாராளமாக விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள்.

அதே சமயத்தில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து மெம்பர்கள் நிறைய நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறவர்கள் அதிக செளகரியம் அடைந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிலத்தையெடுத்து மற்றவர்களுக்கு சாகுபடி செய்ய பறிந்து கொடுப்பது பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை நாங்கள். தாராளமாக இன்னும் பல குடியானவர்கள் நிலமுடையவர்களாகி, சாகுபடி செய்யச் சொல்வதை நாங்கள் கட்டுப்படுத்த தயாராயில்லை. எவ்வளவு தூரம் ஒருவன் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்தால் போதுமோ, அந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்தி விட்டு, பாக்கி நிலத்தை மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தடுக்கவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் நாலு மா, ஐந்து மா, சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பவனை இன்றைய தினம் ஒரு வேலிக்கு உட்பட்டவன் என்ற காரணத்திற்காக அவனுடைய உரிமையை பறித்துவிட்டால், அவன் கதி என்னவாகும். அவன் எங்கே போவான். அவன் ஒரு ஜோடி உழவு மாட்டை வைத்துக் கொண்டிருப்பான், அதோடு அவர் வாழ்வே போய்விடும், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலமுடையவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டு ஜஜாக இருந்தாலும், விவசாயியிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்படாதவர்கள் என்று சொன்னால், விவசாயியின் குடி என்னவாகும். இந்த செய்கையானது கூட்ட கோலால் உடைப்பது மாதிரியாகும்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்து ஏக்கர் வரையில் மிராசதாரர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், விவசாயி முழிப்பாக இருந்தால் அவனிடமிருந்து நிலத்தை பறிக்காமல் இருப்பார்களா—அந்த வகையிலேயே இருந்து பாதுகாக்க சட்டம் உதவி செய்யாது. நிலம் அவன் கையைவிட்டு போய்விடும் என்ற நிலைமையே ஏற்படும். ஆகவே

16th August 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதா, சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்க வேண்டுமானால், ஐந்து ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற திருத்தத்தை எடுத்து விட்டு, விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக, கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாயி குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் இருந்தால், ஐந்து பேருக்கும் ஐந்து மாக்கால் நெல் கிடைக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம் என்ற முறையில் பேசினார். அதே சமயத்தில், முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு குடும்பத்தில் அண்ணனுக்கு ஒரு மில், தம்பிக்கு ஒரு மில், ஆளுக்கு 100 வேலி என்று கணக்கில்லாமல் வருமானம் வாக்ஷயி சொத்துக்கள் இருக்கும். இதையெல்லாம் சிந்திக்காமல், விவசாயி வாழ்கிறான், வீடு கிறான் என்ற பிரச்சனையையே தெரிந்துகொள்ளாமல் மேலேழுந்த வாரியாக விவசாயிக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்று பேசியிருக்கிறார் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! 11-56
இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற கார்ட்டாஸ் சர்க்கார் a.m.
கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய அறிவிப்புக்கும் நடைமுறைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு ஒட்டு மொத்தமான நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் அல்லது இந்த மாதிரி துண்டு துக்காணியான சட்டங்களினால், ஒரு நன்மையும் ஏற்படப்போவது கிடையாது இதனால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்தச் சட்டத்தினின்று தப்பித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். மிகவும் நெருக்கடிடான இந்த நிலைமையில் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்து சாகுபடியாளருக்கு பாதகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது அதிலும் ஒட்டை போடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியானது அதில் சலுகை காட்டுவது 5 ஏக்கர் வைத்திருக்கின்ற சிறு நிலச் சுவாஸ்தாரருக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. என்னோடு பொறுத்த அளவில் நான் சொல்கிறேன், விதவைகள், அங்குலினர்கள், அநாதைகள், பாரிகளாய் இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது; 5 ஏக்கருக்கு கீழே வைத்திருப்பவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். சாகுபடியாளர் சட்டம் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறதே அது சத்து அற்றதாகப் போய்விடும். ஏனென்றால் இப்போது 2 வருஷமாக நிலச்சீர்திருத்தம், வருகிறது வருகிறது என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதால் நிலச்சுவாஸ்தாரர்கள் அதை மனதில் நன்றாகப் பதியவைத்துக்கொண்டு, பெருவாரியான நிலங்களை எல்லாம், எந்தெந்த அடிப்படையில் துண்டு செய்யலாம் என்று சிந்தித்து மகன், மருமகன், பேரப்பிள்ளை இவர்கள்பேரில் பட்டா எழுதி வைத்து துண்டு செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு யார் 5 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் விவசாயி அல்லாதவர்கள், வக்கீல்கள், டாக்டர்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் சம்பாதித்துவைத்தவர்களோடு உடல் சம்பந்தம் இருப்பதைக் காட்டி தாங்கள்தான் நேரடியாக அதற்குப் பாத்தியமாக வேண்டும் என்பதற்கு அனுக்ஷலமாக நில பாத்தியத்திற்காக நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்துவிட்டால் நிச்சயமாக அந்தச் சட்டத்தால் பிரயோசனமில்லாது போய்விடும். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசும் சர்க்கார், இதைப் பின்னால் செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தம் நிச்சயமாக விவசாய வர்க்கத்துக்கு பாதகமானது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் ஆகவே இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[16th August 1956]

11-59
a.m.**SRI M. KALYANASUNDARAM :**

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்றிருத்தத்தை நான் ஆமோதித்துப் பேசுகிறேன். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் முதலில் கொண்டுவந்ததாக நான் படித்துப் பார்த்தவுடனே கொஞ்சம் சந்தோஷப்பட்டேன். இன்றைக்கு சபைக்கு வருகிறபோது சந்தோஷத்தாலேயே வந்தேன், நிதி அமைச்சரை பாராட்டி, இவ்வளவு நல்ல திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டி, நானும் நல்ல யோசனையை சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்றிருந்தோஷத்தோடு வந்தேன். இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைப் பார்க்கிறபோது, எனக்கு இருக்கிற சந்தோஷம் பூராவும் போய் விட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஏதோ இப்படிப் பேசினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்குமாகப் பேசுவதாக அர்த்தம் என்று நினைத்துப் பேசக்கூடிய பைத்தியக்காரன் நான் அல்ல. அரசியல் வாதி என்பதனால், அரசியல் கொள்கை காரணமாக இதைக் கண்டித்தாக வேண்டும் என்ற ஆசையில் நான் இல்லை. ஒரு பிரச்சனையில் சிக்கல் இருக்குமானால், சிக்கல் என்ன? அதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பதிலே சர்க்கார் கட்சிக்கும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கும் எவ்வளவு அக்கரை உண்டோ அவ்வளவு அக்கரை எங்களுக்கும் உண்டு என்பதை அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தில், அவர்கள் சொல்லியுள்ள நோக்கம் என்ன? பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதில் சில ஏழை விவசாயிகளின் நிலத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இருக்கமுடியாது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சற்று நிதி அமைச்சர் பொறுமையாய் இருந்திருந்தால் மும்முரமாக இல்லாமல் இருந்தால், இவ்வளவு நெருக்கடியும் கஷ்டமும் இருக்காது. அந்தக் கருத்து அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கையும், அறிக்கையும், அந்த அறிக்கைகளை படித்துப் பார்த்தால் இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தத்தில் சிறு விவசாயிகளின் நலன் களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடுதான் எங்களுடைய யோசனை இருக்கிறது என்பதை, அதைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால், தெரிந்துகொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் பல விவகாரங்களை ஏற்படுத்திவிட்டது. நிலச்சீர்த்திருத்தத்தில் மூன்று அம்சங்களை ஒன்றாக சேர்த்திருக்கவேண்டும். (1) நியாய வார நிர்ணயிப்பு, (2) நில வெளியேற்றத் தடுப்பு, (3) கடைசியாக, கிராம பகுதியில் தனியாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவுவது. இந்த எல்லா அம்சங்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து, நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பார்களானால், அவைகளுக்கு உபபடியான யோசனைகளைச் சொல்ல, நாம் நிர்ணயித்து இருக்கமுடியும். ஆனால் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் கொண்டுவருவதுதான் அதில் சிக்கல்கள் அதிகம் ஆகிறது என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். அதனால்தான் இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனை.

அடுத்ததாக, இந்தத் திருத்தத்தில் பல, அசல் சட்டத்தில் இருப்பதை விட, கொஞ்சம் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன, அதிலே, இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டாவது திருத்தம், அந்த நல்ல அம்சத்தில் சிலதை எடுத்துவிடும்படியான தன்மையைக் குறிக்கிறது என்பதையும் பரிசீலித்தோம், செலக்ட் கமிட்டிக்கு வருகிறதினால், இதை விவரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆகையால், நான் விவரத்துக்குப் போகாவிட்டாலும் கூட, சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தச் சட்டம் ஒரு வருஷகாலமாக அமுலில் இருந்திருக்கிறது, பல ஜில்லாக்களில், இதை நடை முறையில் கொண்டுவருவதில், நிர்வாக அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்பொழுது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு திணைக்கூடம் நடந்து வருகிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் Revenue Divisional Officer ஒரு மாதிரியாக நடந்துக் கொள்ளுகிறார். இன்னொரு Revenue Divisional Officer இன்னொரு மாதிரியாக நடந்துக் கொள்ளுகிறார் இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணி, இவர்களுக்கு விளக்கமாக உத்தரவு கொடுக்க

16th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எதிர் கட்சித் தலைவர், ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி, சர்க்காரும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் விவசாயிகளிடம் நடந்துக்கொள்ளும் விதத்தை பற்றி சொல்லிவிட்டார். நான் அதைப்பற்றி பேசவில்லை Revenue Divisional Officer நடந்துகொள்ளும்படியான முறையைப் பற்றி, உதாரணம் சொல்லுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து, நிலையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு குடியானவர் மனுச் செய்ததற்கு சேர்மாதேவி Revenue Divisional Officer போட்டிருக்கக்கூடிய உத்தரவை, நம்முடைய நிதி அமைச்சரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“According to section 3 (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, no cultivating tenant shall be evicted from his holding during the continuance of the Act. If he is disturbed of his possession, he can make a complaint to the Police or to a Court of competent jurisdiction for prohibition.”

ஒரு ரூபாய் stamp ஒட்டி பத்து ரூபாய் சிலவு செய்து சேர்மாதேவிக்குப் போய் petition போட்டு வந்த விவசாயிகளுக்கு, அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உபயோகித்து, petition-ஐ திருப்பி அனுப்பினால், அந்த விவசாயி கதி என்ன ஆகிறது என்பதை ஆராயவிரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு Competent Court இதற்குப் பரிகாரம் தேடக்கூடிய அதிகாரம் வாய்ந்த Competent Court Revenue Divisional Officer தான். அந்த வகையில்தான் விவசாயி அவரிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறான். இவ்வளவும் செய்த பிறகு, அவர் petition-ஐ திருப்பி அனுப்பினால், அந்த விவசாயியின் கதி என்ன ஆகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். இன்னொரு உதாரணத்தைக்கொண்டு வருகிறேன். Tuticorin Revenue Divisional Officer இன்னொரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். இதே மாதிரி இருக்கக்கூடிய மனுவில்.

“Returned to the petitioner for presentation in person. The complaint should be in the form prescribed and necessary process fee should also be affixed.”

என்று அதிலே எழுதியிருக்கிறார். இந்த மாதிரி எந்த உத்தரவை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்கு உத்தரவு போட்டார் என்று தெரியவில்லை. நேரடியாகப் போகாமல் ஒரு ரூபாய் stamp ஒட்டி, மனு registered post-ல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நேரில் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், இதற்கு process fees வேறு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். Prescribed Form-ல் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார். என்ன Prescribed Form? ஏன் அந்த மாதிரி உத்தரவு போட்டார் என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். சட்டத்தில், மனு போடுவதில் சர்க்கார் எந்த விதமான Form மும், prescribe பண்ணவில்லை. சாதாரண பேப்பரில் தான் எழுதிக்கொடுக்கிறது வழக்கம். மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அப்படித்தான் மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த மாதிரி உத்தரவைப் பார்ப்போமானால், அதிகாரிகள், இதில் சாதாரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய பலனும், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடுதான் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, இதைக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இதை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி சர்க்கார் அதிகாரிகள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாத நிலைமையில் தான், இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்கிறேனே தவிர, அதிகாரிகளை அவமானப்படுத்துவதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்களைக் குறைக்கூற நான் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் திட்டமாக ஒரே விதமாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி சர்க்கார் Revenue Divisional Officer-க்கும், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும், உத்தரவிடுவார்களானால் அதிகாரிகள் தைரியமாக,

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th August 1956]

இந்தப் பிரச்சினைகளில் நடந்து கொள்வதற்கு வேறுவாறும். சில இடங்களில், விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக நடந்து ஸ்ட்டார்கள் என்கிற சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதிகாரிகள் அங்கிருந்து வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். தொந்திரவும் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். இப்படியிருக்கும் நிலையில், எப்படி அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக, தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பிரயோகப்படுத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, நான் எடுத்துச் காட்டிய இந்தக் குறைகள் நீங்கும்படியான முறையில், சர்க்கார் உத்தரவு இருக்க வேண்டும். இதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. சட்டத்துக்கு உட்பட்டே, சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்ப முடியும் என்பதையும் அவர் சவனிக்க வேண்டுமென்று, நான் கேட்டுக்கொண்டு, மற்ற விஷயங்களைச் செலக்ட் சமிட்டி பரிசீலனை செய்து, மசோதாவாக அது சபையின் முன்பு வரக்கூடிய சமயத்தில், அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வாரம் என்னால் என்னவென்பதைப் பற்றியே சில ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பயிர் துறையைப் பற்றி அதிகக் கட்சித்தலைவர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்தரைத்தார். வாரம் அடிப்படையில் குத்தகை இருக்குமானால் அந்தக் குத்தகை சாகுபடியாளர் சட்டத்தின்படி குத்தகையாளர் அல்ல என்றும், அந்தச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு இல்லை என்றும் தூத்துக்குடி ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் விபரிதமாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்னவென்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சர்க்காருடைய நோக்கத்தை அதிகாரிகளுக்கு விளக்க வேண்டும். சர்க்காருடைய நோக்கத்தை அதிகாரிகள் திறமையாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். சர்க்காருடைய அரசியல் கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்காகவாவது அதிகாரிகள் சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு, சரியானபடி அமல் நடத்துவதற்கான முறையில் சர்க்கார் தகுந்த உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12-07 * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, I was
p.m. listening to the various speeches and watching the change of tenor of the speeches as the discussion proceeded, with a little bit of amusement.

SRI M. KALYANASUNDARAM: There was no change in the tenor of speeches.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not particularly accusing hon. Member Sri Kalyanasundaram. I am making a general statement. If the cap fits him, he may also take it. I was particularly amused at the speech of the hon. Member Sri Narayana Kurup, especially when he made a charge that we were yielding to the pressure of vested interests. Evidently, he had no time to go through the amending Bill in full. In addition to that, he was speaking with emotion not in favour of those who are in difficulties now. I should say he was speaking with political emotion. He was obsessed with emotion and because of that he seems to have given leave to reasoning also. He imagined that I was yielding to pressure of the professional classes, the mill-owners, industrialists and others who had lands and who would be taking away the lands for personal cultivation. The first pre-requisite for taking advantage of this amendment is that he should not be a person who is assessed to any sales-tax, profession tax

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1954-55 and 1955-56. If he had been assessed to any of the taxes, he will not be entitled to take advantage of this exemption clause. Therefore, if the hon. Member thinks that I have brought forward this amendment for the benefit of any of these persons, then I am sure he will be disillusioned if he goes through the amendment in full. If I am yielding to any pressure or I am placing any sympathy towards anybody, I am placing my sympathies in favour of the class that really deserves this exemption. I am not ashamed of it. On the other hand, I have full sympathy for the class of people for whom this exemption is intended. Who is entitled to this exemption? To what extent is he entitled? He is entitled to resume land to the extent of 5 acres of wet land and that too not in full from every tenant only to the extent of not more than half from each tenant. Even then, only if he is already in possession of less than 10 acres of land, he can resume land only to the extent of making up this ten acres. In that, he cannot take more than 5 acres. Even in taking 5 acres, it should not exceed ten acres in his possession either as owner or as tenant.

With all those restrictions, the amendment proposes to give the right to particular persons who have ostensibly no other avocation and who do not pay any sales tax or profession tax or income-tax to take back at least five acres of land for their own personal cultivation. But I was surprised to hear some criticism from a section of the House. I am particularly glad that the hon. Leader of the Opposition who started the debate in a way welcomed this amendment and wanted some more amendments to be moved. But the hon. Deputy Leader of the Opposition said that he was surprised to see such a reactionary amendment and whatever good points that were found in the amending Bill were taken away by the amendment. I respectfully submit that except for political propaganda, I am unable to understand that part of his speech saying that this amendment has taken away all the merits of the amending Bill.

SRI M. KALYANASUNDARAM : What I said was that my happiness had been reduced.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : His happiness has been reduced because he seems to think that this is a reactionary proposal. With all respect, I am prepared to stand by this proposal anywhere before any forum. I have absolutely no doubt that anybody will be justified in making this proposal.

Sir, an hon. Member was good enough to put forward a proposal concerning both the landlord and the tenant and while doing so, he was prepared to say that he would prefer the tenant. But under what circumstances? Only when they are placed in the same situation. Even if the landlord has no other avocation and he is also in the streets, he will prefer the tenant and he will not allow him to take back half of his own land from the tenant!

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956]

I do not know under what philosophy he is making such a statement. After all, we are not interested in a particular section of the people. We are only interested in seeing that the tiller should be the owner and if the owner wishes to be the tiller of the land, why should his right to take back the land be taken away? If there is an owner who wants to become a tiller, I do not see why he should be discriminated against. We are prepared to agree that he should not have lands beyond a certain extent and that aspect of the matter is under consideration. That is why we are putting a ceiling that he should not be entitled to resume more than five acres of land for his own personal cultivation. Therefore, it is certainly out of political prejudice that things have been misrepresented in such a way as to show that the Praja Socialist Party is the only Party which cares for the tenants. (Interruption from Sri M. Narayana Kurup.) Yes, Sri Narayana Kurup belonging to a certain Party thinks that he alone is the champion of the tenants. It is a misconceived championship, if I may say so, arising out of ignorance and in not knowing the conditions prevailing among the peasantry and among the agricultural classes. He may be good enough as a lawyer, but he is not good enough to speak about the agriculturists and tenants. That is the conclusion I have to draw from his speech. This is a problem which is bristling with difficulties and I have already referred to the difficulties involved in it.

Now, we are saying that for two years no tenant shall be evicted. Hon. Members are aware that there are tenants who have taken on lease thousands of acres of land and still they are tenants. So, what we are interested in seeing is that the lower strata in the society, the poorer sections in the society are put on a better ground and their rights protected. They may be tenants or they may be landowners. If they belong to the poorer section of the people and are in the streets without any avocation or profession, they should be encouraged to get back the land and become the tillers of the soil and not the exploiters of labour. I have absolutely no doubt that that should be the philosophy which should hold good in our land. It is only from that aspect this amendment has been proposed. I have already stated that it has been drafted in a hurry and if there are any defects in the drafting of the amendment, I am prepared to look into them. That is why even in the beginning I said that I am prepared to have it scrutinised by a Select Committee. But to attribute motives to the Congress or to say that I am yielding to the pressure of the vested interests, is certainly a flight of the imagination allowed to run riot. That is all I would say in respect of this matter. As I have already stated, I agree to the Bill being referred to the Select Committee.

The Select Committee may consist of the following Members :—

- “ 1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
- 2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

- 4 Sri V. K. Palaniswami Gounder.
- 5 „ K. S. Ardhanareeswara Gounder.
- 6 „ N. Rajagopal.
- 7 „ T. P. Elumalai.
- 8 „ T. Ananta Pai.
- 9 „ R. S. Arumugam.
- 10 „ C. Kandasamy.
- 11 „ P. Ramamurthi.
- 12 „ M. Palaniyandi.
- 13 „ K. S. Lakshmipathi Naicker.
- 14 „ S. Swayamprakasam.
- 15 „ M. Narayana Kurup.

I am sure, Sri Narayana Kurup will bring to bear all his enlightenment and progressive ideas with regard to land legislation when we deal with this matter in the Select Committee and we will try to be benefited by them. I hope that when this Motion is adopted and the Bill comes before this House again, there will be much improvement in the sense that those who need protection will get real protection and those who do not deserve protection will not get it at all. Thank you, Sir.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, when the Hon. the Leader of the House abuses his opponents, and he has no other argument, the inference is obvious. He may defend his stand before the public and that is why he is in the Congress Party. I may also defend my stand before the public and that is why I am in the Praja Socialist Party.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), be referred to a Select Committee consisting of the following Members :—

- 1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
- 2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ V. K. Palaniswami Gounder.
- 5 „ K. S. Ardhanareeswara Gounder.
- 6 „ N. Rajagopal.
- 7 „ T. P. Elumalai.
- 8 „ T. Ananta Pai.
- 9 „ R. S. Arumugam.
- 10 „ C. Kandasamy.
- 11 „ P. Ramamurthi.
- 12 „ M. Palaniyandi.
- 13 „ K. S. Lakshmipathi Naicker.

[Mr. Speaker] [16th August 1956]

14 Sri S. Swayamprakasam.

15 „ M. Narayana Kurup.”

The Motion was put and carried.

MR. SPEAKER: Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules I nominate Sri M. A. Manickavelu as Chairman of the Select Committee.

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES :o CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“ That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set in the Agenda for 16th August 1956, be revised, and item Nos. 2 and 3 under Government Bills, viz., the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 and Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 be taken up before item No. 1, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956.”

MR. SPEAKER: The question is—

“ That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set in the Agenda for 16th August 1956, be revised, and item Nos. 2 and 3 under Government Bills, viz., the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 and Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 be taken up before item No. 1, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956.”

The Motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) AMENDMENT BILL,
1956.

12-20
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill*, 1956 and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Under section 3 of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954, every person paying a land revenue assessment of over Rs. 500 in a fasli will have to pay the Government in respect of any land held by him for that fasli surcharge at the rates mentioned in that section. As ground rent is Public revenue due on land, it comes under the definition of land revenue in Section 2 of the Act and therefore surcharge under the Act is leviable on ground-rents also.